



מ"ת 30022/06/21 - מדינת ישראל נגד יוסף חג'בי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 30022-06-21 מדינת ישראל נ' חגבי (עציר)

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	יוסף חג'בי

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו במסגרת תיק פלילי 30047-06-21.

כתב האישום

2. כתב האישום אשר הוגש נגד המשיב ביום 14.6.21 מייחס לו עבירות אלה:

חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**");

פגיעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין;

החזקת סכין, לפי סעיף 186 לחוק העונשין;

איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

3. עובדות כתב האישום הן כדלקמן:

ביום 28.5.21 סמוך לשעה 13:10 נפגשו הנאשם ושמעון בוסקילה (להלן: "**שמעון**"), אשר להם היכרות מוקדמת, באקראי, במתחם השוק בפרדס כץ ברחוב אבוחצירא בבני ברק. במהלך פגישתם, ביקש שמעון מהנאשם 100 ₪. הנאשם סירב לבקשה. בשל סירובו של הנאשם, החל בין השניים דין ודברים במסגרתו תקף שמעון את הנאשם בכך שדחף אותו, אחז בחולצתו וקילל אותו תוך שהוא אוחז בידו אגרופן. בהמשך, עזב הנאשם את השוק לביתו ברחוב אברמסקי בבני ברק, תוך שהנאשם ושמעון משוחחים בטלפון ומאיימים לפגוע אחד בשני. בשלב זה, בכעסו על שמעון, גמלה בליבו של הנאשם החלטה לגרום לשמעון חבלה חמורה.

עמוד 1



הנאשם נטל מביתו פטיש, שבר באמצעותו אבני שפה וחיכה לשמעון בסמוך לביתו. הנאשם התקשר אל שמעון ואמר לו: "אני אזיין אותך את אמא שלך... תבוא לפה אתה גבר אתה מאיים עלי... אני אבוא אליך", "בוא תפדל אני גר פה תבוא... אני לא מפחד ממך אני אפרק אותך, אני ארביץ לך...", או מילים שמשמעותן דומה. מששמעון בושש להגיע, הצטייד הנאשם בפטיש, בשברי אבני השפה וכן בסכין שאורך להבה 16 ס"מ, אותה הסתיר במכנסיו, וצעד לכיוון רחוב יגאל אלון 14 בפרדס כץ, שם שהה שמעון יחד עם דרור בית עדה (להלן: "דרור"). תוך כדי הליכתו הכריז הנאשם בקול רם ברחוב כי הוא מתכוון לפגוע בנפגע באומרו: "הוא קילל את אמא שלי אני אראה לו מה זה... אני הולך לדקור אותו...". סמוך לשעה 13:50 הגיע הנאשם לביתו של דרור ופגש בשמעון ובדרור. הנאשם ושמעון השליכו זה לעבר זה אבנים עד אשר הצליח דרור לשכנע את הנאשם להניח את האבנים ואת הפטיש. שמעון השליך לעבר הנאשם אבנים תוך שהוא מסתתר מאחורי דרור. בתגובה אמר הנאשם: "יש לי הפתעה בשבילכם", שלף את הסכין ממכנסיו, זינק לעבר שמעון וניסה לדקור אותו במוותן ימין ולגרום לו חבלה חמורה. כתוצאה מכך, נגרם לדרור חתך באצבעו. דרור צעק: "הוא דקר אותי, הוא דקר אותי" והנאשם ברח מהמקום כשהסכין בידו.

במעשיו המתוארים, ניסה הנאשם לגרום לשמעון חבלה חמורה באמצעות סכין ופצע את דרור שלא כדין כשהוא נושא נשק קר וכן החזיק סכין שלא למטרה כשרה ואיים להרוג את שמעון.

טיעוני בא כוח המבקשת

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. במסגרת הבקשה נטען כי בידי המבקשת קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ולהוכחת קיומה של עילת מעצר משום מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. בתוך כך נטען כי התשתית הראייתית מורכבת מאלה:

הודעות שמסר המשיב בחקירתו, מהן עולה כי המשיב הודה בניסיון לחבול בנפגע ולדקור אותו באמצעות סכין במוותנו ובפציעת דרור באצבעו מהסכין; שחזור במהלכו הולך המשיב את השוטרים לזירות האירועים ותיאר את שאירע; סרט ממצלמות אבטחה בו נצפה המשיב יורד מביתו עם פטיש ואבנים וממתין לשמעון וסרט נוסף בו נצפה המשיב מדדה לביתו לאחר האירוע; הודעות עדי ראייה על הוויכוח האלים בין המשיב לבין שמעון, בעוד המשיב אחז בידו כלי תקיפה ואבנים; נתוני מחקר תקשורת המאכנים את המשיב עובר לאירוע ובזמן התרחשותו וכן שיחות שביצע המשיב למכשיר הטלפון של בנו של שמעון אשר היה בשימוש של שמעון.

בבקשה צוין כי לאחר שהמשיב ברח מזירת האירוע, השיג אותו שמעון ודקר אותו בבטנו ובחזהו. בתגובה, שלף המשיב את הסכין ונעץ אותה פעמיים בצד גופו של שמעון. כתוצאה מכך, אושפז שמעון ולא ניתן היה לגבות את גרסתו. משום שעומדת למשיב בשלב זה טענה להגנה עצמית, לא יוחסה לו עבירה בגין אירוע זה.

באשר לעילת מעצר, נטען כי מתקיימת עילת מעצר סטטוטורית משום מסוכנות ברורה ומוחשית הנשקפת מהמשיב, וכי עוצמתה מתעצמת נוכח עברו הפלילי של המשיב הכולל 13 הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות שונות בגינם ריצה עונשי מאסר בפועל. הרשעתו האחרונה של המשיב היא מיום 3.1.19 בגין עבירות של הצתה ואיומים, בגינה הוטלו עליו 16 חודשי מאסר בפועל ו- 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים אשר



הינו בר הפעלה.

טיעוני בא כוח המשיב

5. בא כוח המשיב טען כי בעוד שכתב האישום מתאר אירוע בו המשיב תקף את שמעון ללא שנשקפה לו סכנה, הרי עדויות עדי ראייה מלמדות כי המשיב הוא שהותקף על ידי שמעון באמצעות סכין לאחר שזה רדף אחריו וכי עומדת לו טענה להגנה עצמית. על פי טענה זו, המשיב דקר את שמעון לאחר שזה נאבק בו כשהוא עליו ודקר אותו, וזאת על מנת להדוף סכנה ממשית לפגיעה בחייו או בגופו. בתוך כך הפנה הסניגור לעדויות אלה:

עדות עד תביעה 22, מוחמד חסן, בהודעתו מיום 30.5.21, שורות 5-10, בה מסר כי שמעון החל לאיים על המשיב כשהוא נושא עליו סכין.

עדות עדת תביעה 2, פנינה בית עדה, בהודעתה מיום 9.6.21, שורה 8 ואילך, בה מסרה כי ראתה את המשיב ושמעון על הרצפה "בטירוף", בשורות 21-22 מסרה כי שמעון היה על המשיב, בשורה 38 מסרה כי ראתה את ידיו של שמעון אוחזות בצווארו של המשיב עד כדי שזה לא נשם ובשורה 42 מסרה כי שמעון רדף אחר המשיב.

עדות עדת תביעה 18, אמה תהילה חזות, בהודעתה מיום 28.5.21 שורות 14-15, בה מסרה כי מי שהביא את הסכין היה זה שחולצתו הוכתמה בדם, ולא מדובר במשיב.

עדות עד תביעה 16, איש מד"א, אברהם סגל, אשר מסר בהודעתו מיום 1.6.21 שורה 34 ואילך כי הבחור בו טיפל, אשר היה רזה יותר, צעיר יותר ואגרסיבי יותר, מסר כי גילו 42 וביקש כי ילדיו לא יראו אותו במצבו באותה העת- הוא שאחז בסכין. לטענת הסניגור, מדובר בשמעון ולא במשיב שאינו אב לילדים.

עדות עד תביעה 12, אברהם פנחסוב, בהודעתו מיום 31.5.21 שורות 4-5, בה מסר כי שמעון אמר לו שהוא רוצה לחנוק את המשיב ולשרוף אותו וביקש שיביא לו נשק. לטענת הסניגור, עדות זו מלמדת כי גם שמעון היה אחוז אמוק וכוונה לפגוע במשיב.

באשר להתקשרויות המשיב לשמעון, טען הסניגור כי המשיב הסביר שחשש ששמעון יגיע אליו ויתקוף אותו ועל כן בחר להגיע לשמעון ולהפגיעו.

כמו כן נטען כי הראיות הקיימות מלמדות לכל היותר על ניסיון לחבלה חמורה בשמעון ואולם העבירה המיוחסת למשיב היא מוגמרת, וכן נטען כי אין ראיות בדמות תיעוד רפואי אודות פציעה שנגרמה לדרור, אשר אף לא הגיש תלונה.

הסניגור סבור כי לא קיימות ראיות לכאורה למעשי התקיפה המיוחסים למשיב בכתב האישום משום הגנה עצמית, ולכל היותר קיימת חולשה ראייתית המצדיקה חלופת מעצר.

טיעוני בא כוח המבקשת בתגובה לטיעוני בא כוח המשיב

עמוד 3



6. בא כוח המבקשת טען בתגובה לטיעוני בא כוח המשיב, כי אין לערבב בין סדרת האירועים שהתרחשו באותו היום: אירוע ראשון התרחש בשעות אחר הצהריים בשוק בפרדס כץ, שם נפגשו באקראי המשיב ושמעון. שמעון היה יחד עם בנו ובאותו מעמד נכח גם חברו הטוב של המשיב מוחמד חסן. על פי גרסת המשיב עצמו, שמעון לא אחז בסכין אלא באגרופן. המשיב עזב את המקום אחוז אמוק לכיוון ביתו, אז גמלה בליבו ההחלטה להמית את שמעון ומכאן התגלגל האירוע הבא. המשיב התקשר אל שמעון 11 פעמים ונצפה במצלמות אבטחה כשהוא אחוז טירוף. כמו כן, קיימות עדויות של עדי ראייה התומכות בכך. אחותו של המשיב מעידה כי המשיב נטל סכין מביתו. המשיב תועד שובר אבני שפה באמצעות פטיש. המשיב הגיע לביתו של דרור, שם שהה שמעון. דרור חצץ בין השניים. המשיב העיד כי אמר "יש לי הפתעה בשבילכם", הוציא סכין והסתער על שמעון ובניסיון לדקור את שמעון, נחתך דרור באצבעו. האירוע הנוסף, בו נדקר שמעון והובהל לבית החולים, התרחש לאחר מכן. לטענת בא כוח המבקש, טיעוני הסניגור מתייחסים לעדויות אודות האירוע הנוסף שאינו חלק מכתב האישום. ככל שמדובר באירועי כתב האישום, הרי שעדות המשיב תומכת בכך שהוא זה שהחזיק בסכין והסתער על שמעון.

דין והכרעה

7. כידוע, מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימותם של שלושה תנאים מצטברים כפי הקבוע בהוראת סעיף 21 לחוק המעצרים. תנאים אלה הם: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; והיעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר תוך פגיעה פחותה בנאשם. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות.

החלטה זו תיוחד, כאמור, לשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

8. בחינת קיומן של ראיות לכאורה בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים אינה בחינה אם להרשיע נאשם או לזכותו, אלא בחינת קיומו של פוטנציאל הרשעה. בחינה זו נעשית בתחילתו של ההליך הפלילי ולא בסופו ומכאן כי עניינה באומדן הסיכוי להרשעה על בסיס הערכת הראיות הגולמיות והמכלול הראייתי הלכאורי כולו.

לאורך הזמן גובשו בפסיקת בית המשפט העליון אמות מידה לבחינת קיומן של ראיות לכאורה בהליך מעצר, כאמור. יפים בהקשר זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 8554/19 סובח נ' מדינת ישראל (31.12.19):

"בהתאם לסעיף 21(ב) לחוק המעצרים, בשלב בו מתבקש מעצר נאשם עד לתום ההליכים נגדו, יבדוק בית המשפט האם הראיות הגולמיות שבידי התביעה מקימות סיכוי סביר להוכחת אשמתו לאחר קיום הליך הוכחות. בשלב המעצר נדרש בית המשפט לבחון האם יש בראיות פוטנציאל להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996)). בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לעמוד על משקלן של הראיות ומהימנות העדים, בחינה השמורה להליך העיקרי, אלא עליו לבחון האם קיים סיכוי סביר שעיבודן של



הראיות הגולמיות במהלך המשפט יוביל לביסוס אשמת הנאשם מעל לספק סביר (בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-21 (19.12.2013)). אף ראיות נסיבתיות, נפסק, עשויות לבסס תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים, מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה שיש בה פוטנציאל להרשעה, ושהסברי הנאשם אינם מחלישים את "התרחיש המפליל" העולה ממנה (בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חיימוב (22.5.2014); בש"פ 898/15 עזיז נ' מדינת ישראל (19.2.2015)).

בצד זאת נפסק, כי מקום בו קיים כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, על בית המשפט לשקול אם להימנע כליל ממעצר או להסתפק בשחרור הנאשם לחלופת מעצר (בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.4.2010); בש"פ 352/11 ברי נ' מדינת ישראל, פסקאות 7 ו-9 (25.1.2011)).

9. לאחר שבחנתי את חומר הראיות שהוצג לפניי ונתתי דעתי לטיעוני באי כוח הצדדים, לפי אמות המידה החלות בשלב דיוני זה של הליך המעצר, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו וכי אין למצוא בה כרסום משום סייג לאחריות פלילית מחמת הגנה עצמית.

אסקור להלן את עיקרי התשתית הראייתית הלכאורית לכתב האישום ולאחר מכן אנמק מסקנתי.

9.1 גרסת המשיב:

בהודעתו הראשונה מיום 29.5.21 מסר המשיב כי פעל מתוך הגנה עצמית לאחר ששמעון השתמש נגדו באגרופן וסכין, ובעודו שוכב על הרצפה, שמעון ישב על בטנו ודקר אותו. לטענתו, חטף את הסכין מידו של שמעון ודקר אותו "בצדדים". המשיב ציין כי מדובר באירוע שהתרחש ליד בית כנסת. לדבריו, פגש את שמעון באותו היום בשוק בפרדס כץ, כשזה טייל עם בנו וכלבה. שמעון פנה אליו, ביקש ממנו כסף, דחף אותו, שאל אם הוא מאיים עליו והוציא מכיסו אגרופן וסכין. השניים החלו לריב עד אשר התבקשו על ידי אדם, שאת זהותו סירב המשיב למסור, לעזוב את המקום. המשיב מסר כי הלך לביתו עצבני משום ששמעון קילל את הוריו ואיים עליו. כשהגיע לביתו התקשר אל שמעון והזמין אותו לבוא אליו לבדו. לדבריו, שמעון פנה לעזרת אנשי משפחת פשע ומשום שידע ששמעון לא יגיע לבדו ושהוא נוהג להסתובב עם סכין ואגרופן, הצטייד בסכין ובאבנים. המשיב מסר כי לאחר האירוע בשוק, כעבור כחצי שעה עד שעה, הגיע לבית בו שהה שמעון יחד עם דרור. דרור ניסה לחטוף למשיב את הסכין על מנת להפריד ביניהם, וכתוצאה מכך נחתך בידו. מאחר ששמעון החל לצעוק כי נדקר, המשיב ברח מהמקום לכיוון ביתו. שמעון רדף אחריו עם אבנים וכשהגיע לבניין ממול ישיבת אור אליצור, נפל המשיב על הגב. שמעון התיישב על בטנו, לקח את הסכין שהחזיק המשיב בידו ודקר אותו בבטן ובאזור הלב. המשיב נטל את הסכין מידו של שמעון בזמן ששמעון שוכב עליו ודקר את שמעון בכתף או בצלעות. המשיב מסר כי מדובר בסכין המיועדת לחיתוך בשר שנטל מביתו. לדבריו, כשהלך לביתו של דרור נשא עמו את הסכין, פטיש ו-8 עד 10 אבנים.

עמוד 5



בשחזור שנערך ביום 2.6.21 מסר המשיב כי הגיע לביתו שברחוב אברמסקי 41 בבני ברק לאחר שפגש בשמעון בשוק וזה הרים עליו יד וכיוון לעברו נשק קר. לדבריו, מאותה העת החלו השניים להתקשר האחד אל השני, להתווכח ולהשמיע אימים. המשיב מסר כי שמעון קילל את הוריו המנוחים וכי הזמין אותו לבוא אליו, מאחר שסבר כי אם לא יעשה כן, שמעון יפגוש בו ברחוב בעוד כשעה ויבצע בו את זממו. לדבריו, לקח מביתו סכין ופטיש וכן הכין שברי אבנים. כשהוא מצויד באלה, המתין המשיב לשמעון, ישוב על החומה, בכניסה לבניין מגוריו, כאשר במשך אותו הזמן שוחח עם שמעון בטלפון וזה אמר לו כי הוא מגיע אליו. המשיב סבר כי שמעון מתמהמה משום שהוא מתכוון להגיע אליו חמוש בנשק ומלווה באחרים. לדבריו, בעת ששוחח עם שמעון, מישוהו מהשכונה חטף את הטלפון, והמשיב הבין ששמעון נמצא אצלו. לדבריו: **"אז הסכין עלי פה והאבנים והפטיש ביד, אני הולך ככה בעצבים עם כפכפים" ... "והסכין לא רואים אותה, ואני הולך לכיוון הבית של הבן אדם הזה"**. המשיב מסר כי הוא מכיר את אותו אדם אך אינו רוצה לנקוב בשמו. כשהוא מוביל את חוקריו, אמר המשיב: **"אתם תדעו בדיוק איפה התחיל, איפה היה אבנים ואיפה נגמר הדקירות ה... החמורות"**. המשיב הצביע על מקום **"הדקירות האחרונות"**, ומסר: **"שהוא דקר אותי בלב ושני דקרותי אותו בצלעות. זה היה הסוף שאז כבר שחררתי להם את הסכין והלכתי הביתה שכולי דקור ומדמם... אני שכבתי, נפלתי פה, הוא רדף אחרי משמה, ונפלתי פה עם הסכין ביד"**. בשלב זה ביקש המשיב להראות לחוקר **"איפה היה ההתחלה"**. לדבריו: **"אני הולך פה עדיין עם הפטיש ועם האבנים בידיים והסכין עדיין לא רואים אותה, בשום שלב לא ראו את הסכין שלי רק שהוצאתי אותה בסוף שזרקתי כבר את האבנים ואת הפטיש וכבר לא היה לי כלום ביד היה לי רק את הסכין עלי אז הוצאתי אותה בשלב האחרון... שכבר לא היה לא פטיש ולא אבנים אז הוצאתי את הסכין..."**, כי הם רצו לזיין אותי, חשבו שאם יורידו לי את הפטיש, אז הם יוכלו אחרי זה ל... לזיין אותי". המשיב מסר כי כשהגיע למקום בו היה שמעון, הבחין בו ובדרור בכניסה לבניין שברחוב יגאל אלון 14, והוא **"בא בריצה עם האבנים והפטיש"**. לדבריו שמעון התחבא מאחורי דרור **"כאילו משחק אותה רוצה לתקוף אותי"** ודרור **"כאילו תופס אותו"**. המשיב מסר כי אמר לשמעון שיתרחק מדרור כי הוא רוצה לתקוף אותו ולדבריו השניים לקחו לו את האבנים ואת הפטיש. בזמן שדרור אומר למשיב שכדאי לו לסגור את זה יפה, שמעון החזיק אגרופן וסכין והמשיך לנסות לתקוף את המשיב. לדבריו, בהמשך השליכו הוא ושמעון האחד על השני אבנים, וכשנגמרו לו האבנים והפטיש נלקח ממנו, והוא ראה ששמעון תוקף אותו שוב, הוציא את הסכין. כשנשאל מה היה לשמעון בידיים, השיב: **"לא יודע בדיוק אבל הוא... היה לו משהו והוא ניסה לתקוף אותי והוא התחבא מאחורי הבן אדם ההוא והוא מנסה לתקוף אותי... ואני אומר להוא שיתרחק שאני אוכל לפגוע בו אבן או משהו... ואז הראיתי להם שיש לי גם את הסכין... הוצאתי את הסכין, הלכתי לכיוונו, החבר שלו צועק לשכנים הוא דקר אותו הוא דקר אותו תזמינו אמבולנס"**. המשיב מסר כי כששמע כך, החל לברוח לכיוון ביתו ושמעון רדף אחריו כשהוא אחוז בסכין. כשקפץ מעל חומה, נפל. לדבריו: **"שנתקעתי פה ונפלתי הוא ישר עלה עלי עם הסכין שלי שהייתה לי ביד הוא סובב אותה והכניס לי אותה פה"**. לדבריו, שמעון אחז באגרופן קטן ובסכין קטנה אך אינו יודע היכן הייתה הסכין של שמעון. המשיב מסר כי הוציא את הסכין מידו של שמעון בכוח והכניס אותה לגופו של שמעון. לאחר שעשה כן, חברו של שמעון נטל את הסכין מידיו.

בהודעתו מיום 8.6.21 שב המשיב על גרסתו לפיה הגיע ביום האירוע לשוק בפרדס כץ, כשהוא רכוב על אופניו, שמעון ניגש אליו וביקש כסף. המשיב השיב לשמעון שאין לו בכלל כסף וכשחתם דבריו במילים "בי", "תפס אותו שמעון בחולצתו ואמר לו **"מה אתה מאיים"**. בשלב זה, מסר המשיב, שמעון שלח ידו לכיסו ושלף אגרופן ואולר. השניים התבקשו לעזוב את המקום. בדרכו לביתו שוחח עם שמעון והחליף עמו אימים



וקללות. שמעון קילל את הוריו של המשיב ואיים להגיע אליו. המשיב מסר לשמעון את הכתובת והצטייד בפטיש, סכין ואבנים. לאחר מכן התקשר אל שמעון ואמר לו כי הוא מחכה לו. לאחר שהמתין כארבעים דקות, התקשר אל שמעון ושוחח עם דרור. המשיב החל לעשות דרכו אל ביתו של דרור, כשבידו פטיש ואבנים, שם הבחין בשמעון מסתתר מאחורי גבו של דרור כשהוא ממשיך לקלל. דרור ביקש כי יניח את הפטיש והאבנים והמשיב עשה כן. המשיב מסר כי שמעון ודרור לא ידעו שהוא מחביא עליו סכין. בשלב זה שמעון סבר שהמשיב הניח את הדברים שנשא בידיו, וניסה לתקוף את המשיב באמצעות האבנים. השניים השליכו האחד על האחר אבנים. לדבריו, בשלב זה, אמר המשיב לשמעון ודרור **"רגע יש עלי עוד משהו, יש לי עוד הפתעה"**, הוציא את הסכין מתוך נרתיק שהוסתרה במותנו והניף אותה. וכך תיאור הדברים מפיו של המשיב: **"אמרתי לו יש לי את הסכין ובאתי לנסות לקפוץ עליו עם הסכין, קפצתי עליו עם הסכין הוא ממשיך לזרוק עלי אבנים, ואני יש לי רק את הסכין ואת הסכין אני חייב להתקרב עליו כדי להכניס לו אותה, אז קפצתי עליו עם הסכין כדי לדקור אותו לכיוונו (הערת החוקר: החשוד מסמן עם ידיו תנועת דקירה) והוא המשיך להתחבא מאחורי דרור, ואז דרור צעק שדקרתי אותו אבל הוא לא יכל לראות אם הוא קיבל דקירה או לא כי הוא היה עם הפנים קדימה ושמעון היה מאחוריו, אז הוא לא יכל לראות אם הוא קיבל את הדקירה, והוא צעק לאנשים "תזמיני אמבולנס הוא דקר אותו" ... אז ברחתי לכיוון הבית עם הסכין שלי, כשאני עדיין מחזיק אותה ביד".** המשיב המשיך ומסר כי הגיע לרחבה של החניה, החליק ליד החומה ונשכב על הגב. בשלב זה לדבריו: **"והוא שמעון מתיישב עלי, ולקח לי את הסכין שהיתה לי ביד, לא שחררתי אותה עדיין לגמרי, אבל הוא עם 2 ידיים הצליח לכופף אותה לכיוון הלב שלי והכניס לי את הסכין לכיוון הלב, הוא בעצם הצליח לכופף את היד שלי והפך את הסכין לכיוון החזה והכניס לי אותה, כשראיתי שהיא נכנסה ויוצא לי דם מהחזה... עיקמתי לו את הסכין מהיד והפכתי לו את הסכין בכח בשתי ידיים למעלה והוא עדיין אוחז בה ביד אחת ואז אני מכניס לו דקירה מהצד, אבל זה סכין גדולה של מטבח, ובגלל שהוא רזה הוא קיבל את זה חזק, ואז דרור רץ לכיוון שלנו ולקח לי את הסכין מיד כשאני על הרצפה ושמעון מעלי".** בהמשך כשנשאל המשיב אודות האירוע בביתו של דרור, מסר כי דרור נחתך מהסכין בעת שניסה לחטוף את הסכין מידיו של המשיב בזמן ההתרחשות מתחת לביתו וכי באותה התרחשות שמעון לא דקר אותו. לדבריו, שמעון הסתתר מאחורי דרור וקילל את אמו ורצה לתקוף אותו. המשיב מסר: **"אני כיוונתי לאמצע אבל לא הצלחתי להגיע, אני רק הנפתי את הסכין שיראה אותה כי אני הוא היה עם אבנים"**. בהמשך מסר כי כששוחח עם דרור בטלפון לא התייחס לדבריו של דרור: **"הייתי באטרף, אמרתי לו אה הוא אצלך, רצתי באטרף עם הסכין האבנים והפטיש, הוא חשב שאם הוא עם דרור אז אני יפחד ממנו"**.

9.2 מדו"ח צפייה בסרטון מצלמות אבטחה שהוצבו בסמוך לביתו של המשיב עולה כי המשיב נצפה בשעה 13:14 (לפי שעון המצלמה) מגיע לביתו ולאחר מכן נראה יוצא מפתח ביתו כשבידו חפץ הדומה לפטיש. בשעה 13:42 מתועד המשיב מרים אבן מהרצפה והולך כשבידו אבנים ופטיש. יצוין כי על פי דו"ח מז"פ, נמצאו בחצר הבניין בו מתגורר המשיב מספר שברי אבנים סמוך לחומה.

מדו"ח צפייה בסרטון מצלמות אבטחה שהוצבו סמוך לישיבת אליצור עולה כי המשיב נצפה בשעה 13:53 עושה דרכו לכיוון זירת האירוע ובשעה 14:01 חוזר לביתו כשעל חולצתו כתמים אדומים.



בסרטון ממצלמות אבטחה שהוצבו סמוך לבית סוהר אוהלי אליעזר, ואשר הוצג לעיוני, נצפה אדם רודף אחר אדם אחר. השניים מתועדים נופלים אל מעבר לחומה. לאחר מכן נראים אנשים מלווים את אדם אחד ואחר נראה עוזב את המקום.

9.3 מנתוני מחקר תקשורת עולה כי ביום האירוע, בין השעות 13:36 עד 13:51 (במשך כרבע שעה), התקשר המשיב 11 פעמים אל מנוי השייך לשמעון, כאשר השיחה הראשונה התבצעה בזמן שהמשיב נמצא באזור ביתו לאחר שקודם לכן היה באזור השוק בפרדס כץ. בשעה 13:40 מתועדת שיחה אחת מהמנוי של שמעון למנוי של המשיב, ללא מענה.

9.4 מנתוני איכון עולה כי המשיב אכן בין השעות 10:36 עד 13:15 ברחוב אבו חצירה 7 בפרדס כץ. בשעה 13:14 החל המשיב לחזור לכיוון ביתו ברחוב אברמסקי 41 בבני ברק. באותו הזמן ועד לשעה 13:43 אכן שמעון ברחוב ז'בוטינסקי 94 בבני ברק. החל מהשעה 13:44 אכן שמעון ברחוב אברבנאל 99 בבני ברק. לאחר השעה 13:43 מאוכן המשיב רחוב אברבנאל 99 בבני ברק וברחוב הירקון 65 בבני ברק, בחסות אנטנות הנמצאות בקרבת זירת האירוע.

9.5 הודעת דרור בית עדה מיום 8.6.21:

העד נחקר תחת אזהרה. בחקירתו מסר כי יצא מביתו והבחין בשני אנשים רבים, "כל אחד מעיף אבנים פטישים ולא יודע מה", הם רדפו אחד אחר השני, ניסה להפריד ביניהם, לא ראה סכין, הבחין באחד פצוע על הרצפה, לא זיהה את השניים, הכחיש כי שמעון היה בביתו, לא דיבר עם המשיב בטלפון ולא איים עליו, דימם כי ניסה להפריד אך לא נחתך, אולי נפגע מפטיש או אבן, שמעון התקשר אליו באותו היום כדי לבקש כסף.

9.6 הודעת מוחמד חסן מיום 30.5.21:

מדובר בעד ראייה לאירוע שהתרחש בין המשיב לבין שמעון בצהרי יום שישי. לדברי העד שמעון ביקש ממנו 100 ₪ וכשהשיב לו שאין לו, החל שמעון לאיים עליו והייתה לו סכין בכיס. שמעון פנה אל המשיב שעמד בסמוך, החל לקלל, אחז בגרונו, דחף אותו ושלף חפץ שחור מכיסו המתלבש על האצבעות ואיים להכות באמצעותו את המשיב. העד עצר את שמעון מלהכות את המשיב ואמר למשיב לעזוב את המקום. אז החל שמעון לאיים על המשיב. העד מסר כי שמע מאדם שנכח במקום ששמעון מתכוון לתקוף את המשיב. בעקבות כך, התקשר אל המשיב והזהיר אותו. לאחר כחצי שעה התקשר שוב אל המשיב וכשזה לא ענה, התקשר אל אחותו. בעודם מדברים, אמרה אחות המשיב לעד כי המשיב נכנס לביתו כשהוא דקור. המשיב מסר לעד באותה שיחה כי נדקר ראשון והגן על עצמו. העד מסר כי לא הבחין בסכין פרט לחפץ המתלבש על האצבעות ברשותו של שמעון.

9.7 הודעת אחות המשיב- עטרה חג'בי מיום 28.5.21:

אחות המשיב מסרה כי הבחינה במשיב מתעצבן, צועק ומקלל "אני יזין אותך את אמא שלך". לאחר מכן



הבחינה במשיב יורד מהבנין, משוחח בטלפון ואומר לבן שיחו: "תבוא לפה אתה גבר אתה מאיים עלי" ואז אמר המשיב "אני אבוא אליך". לאחר מכן שב לביתו כשהוא פצוע.

9.8 הודעות שכנים של המשיב:

חיים אורן (בהודעה מיום 6.6.21) ודוד טולדנו (בהודעה מיום 28.5.21): שכנים לביתו של המשיב הבחינו בו אוחז בידיו באבנים ובפטיש. דוד טולדנו שמע את המשיב אומר: "הוא קילל את אמא שלי אני אראה לו מזה".

שכן נוסף, מנשה תופיק (הודעה מיום 2.6.21), שמע את המשיב צועק: "אני הולך לדקור אותו או להרוג אותו".

9.9 הודעות עדי ראייה ושכנים של דרור:

- דוד שעיו:

בהודעתו מיום 28.5.21 מסר כי בעודו בבית הוריו בבני ברק שמע צעקות והבחין בשניים רבים. האחד שהיה חבוש בכובע קסקט וחולצה קצרה, ששמו "חג'בי", איים על האחר שיכה בפטיש בראשו, ואמר לו "יש לי משהו יותר חזק ממך". אז הוציא סכין מהמותן ואיים לדקור את האחר. בחור בשם דרור ניסה להפריד בין השניים. העד מסר כי נראה לו ששמעון זרק אבן לראשו של המשיב, ואז המשיב רדף אחריו. כמו כן מסר כי נראה לו ששמעון דקר את המשיב בסכין שהמשיב הביא עמו, ואז המשיב רדף אחרי שמעון עם הסכין ודקר אותו.

בהודעתו מיום 30.5.21 מסר כי ביום האירוע בעודו נמצא בדירה ברחוב יגאל אלון 18 בבני ברק, שמע צעקות, יצא למרפסת שפונה לרחבת החניה והבחין בשני אנשים עם אבנים בידיים ובאדם נוסף המנסה להפריד ביניהם. העד זיהה כי המשיב אחז בפטיש ושמעון אחז באבן. לדבריו, השניים צעקו וקיללו האחד על האחר ואז המשיב אמר לשמעון: "יש לי משהו יותר חזק ממה שיש לך". העד הבחין במשיב מוציא סכין מתחת לחולצה ואומר לשמעון "בא אני ידקור אותך". בשלב זה החלה קטטה. דרור ניסה להפריד ואמר לשמעון שיעוף מהמקום אך שמעון המשיך להתגרות בו. דרור ניסה לקחת את הסכין מידו של המשיב, אך לא הצליח. העד מסר כי בשלב זה אחותו הילה הבחינה בשמעון זורק אבן לראשו של המשיב. העד ירד למטה והבחין בשמעון נופל על הרצפה כשהוא פצוע ומדמם ובמשיב בורח מהמקום. לדבריו, שמעון ביקש ממנו להרחיק את הילדים מהמקום. כמו כן מסר כי נדמה לו שדרור נפצע בבוהן כשניסה להפריד בין השניים.

- אמה חזות:

בהודעתה מיום 28.5.21 מסרה כי הייתה עדת ראייה לאירוע בביתו של דרור. לדבריה, הבחינה באדם שהגיע עם אבנים ופטיש, שמעה וויכוח וראתה את דרור מנסה להפריד בין שניים שאינה מכירה, אך שמעה שצועקים "חג'בי". העדה מסרה כי ראתה אחד מהשניים חוטף את הסכין מידו של דרור ורץ לאחר האדם השני. כשנשאלה מי רדף אחרי מי השיבה: "אחד המעורבים אחרי חג'בי". כשנשאלה מי אחז בסכין, השיבה: "זה



שהיה עם דם בחולצה היה עם הסכין, לא חג'בי".

בהודעתה מיום 31.5.21 מסרה כי שהתה בביתה ושמעה צעקות. ראתה אדם מניף סכין כלפי אדם אחר, ואדם שלישי מנסה להפריד ביניהם. ראתה את הבחור מגיע וצועק "אני עם נשק, אני בא אליך" והבחינה כי בידו 2 אבנים "בלטות אדומות כאלה ופטיש".

- אברהם סגל:

בהודעתו מיום 1.6.21 מסר העד כי הוא איש מד"א וכי בשעה 13:55 ביום שישי בעת שהמתין בתוך רכבו, שמע ויכוח וראה שני אנשים שאינו מכיר, אחד מהם אחז בסכין גדולה ודרור ניסה לחצוץ ביניהם. העד הבחין באחד משליך אבן גדולה לכיוון פלג גופו העליון ואת דרור זז הצידה. לדבריו הבחין בשניים רצים לכיוון רחוב יגאל אלון 24 בין הבניינים, אך לא הבחין בדקירה. העד הגיע למקום והבחין בשתי דקירות בגופו של אחד מהשניים. כשנשאל כמה סכינים היו, השיב "סכין אחת בלבד בוודאות". כשנשאל מי אחז בסכין, השיב כי היה זה הבחור בו טיפל אשר לדבריו "היה באטרף ויותר אגרסיבי לאורך כל הדרך", "הוא נראה רזה ויותר צעיר... אמר שהוא בן 42 וכל הזמן צעק "שהילדים שלי לא יראו אותי ככה", השני היה יותר מלא אבל אני לא יודע לתאר אותו". העד מסר כי האדם בו טיפל צעק שאין לו מה להפסיד.

- אברהם בן ציון פנחסוב:

העד מתגורר ברחוב יגאל אלון 16 בבני ברק. בהודעתו מיום 31.5.21 מסר כי ביום האירוע הבחין בשמעון מגיע לביתו של דרור, מקיש בחוזקה על הדלת וצועק "הוא מת, הוא מת", "אני חונק אותו, אני ישרוף אותו, אני יוריד אותו, תביא לי נשק". העד שמע את דרור משוחח עם המשיב ומאיים עליו שלא ייגע בשמעון. באותה העת, שמעון צעק "שיבוא עכשיו אני רוצה מלחמה בידיים חשופות". בשלב זה, ראה העד את המשיב מביא עמו פטיש ובלוק, זורק את הבלוק לכיוונו של שמעון ולא פוגע בו. דרור התנפל על המשיב והצמיד אותו לרכב מאזדה בצבע שחור כשבידו של המשיב פטיש. לדבריו, שמע את דרור אומר "תוריד את הסכין". העד הבחין בשמעון ודרור רצים מהמקום בו חנה רכב המאזדה אל בניין סמוך לישיבה, שם קרס שמעון.

בהודעתו מיום 1.6.21 מסר כי ראה אבן עפה מכיוון בניין 18 לכיוון הפחונים שמגדרים את אתר הבנייה, וכעבור כחצי דקה הבחין בדרור אוחז במשיב כשפטיש בידו ושמעון נמצא במרחק של כשני מטר ממנו. לאחר מכן, נכנס לביתו, שמע צעקות, לא ראה את הדקירה אך ראה את שמעון מתמוטט.

- בנימין אזולאי:

בהודעתו מיום 2.6.21 מסר העד כי שמע צעקות והבחין בשלושה אנשים אשר אחד מהם אחז בידיו סכין מטבח ואבן בלוק. לדבריו, האדם שהחזיק בסכין קיבל בוקס בצוואר מהאחר.

- עידית כהן:



בהודעתה מיום 2.6.21 מסרה העדה כי שמעה צעקות והבחינה בצעיר מחזיק בסכין מטבח ובצעיר אחר שאותו כנראה ניסה לתקוף, בזמן שדרור מנסה להפריד ביניהם. לא ראתה תקיפה.

- בתיה עמיצור:

בהודעתה מיום 2.6.21 מסרה העדה כי הביטה מחלון מטבח ביתה והבחינה באדם מחזיק בסכין, באדם אחר ההולך למקום אחר ומקלל ובאדם עם הסכין אומר לו "אני אתפוס אותך". בהמשך הביטה מחלון סלון ביתה והבחינה באדם מדמם בסמוך לבניין ברחוב יגאל אלון 24.

- מנחם סלובטיצקי:

בהודעתו מיום 2.6.21 מסר העד כי הבחין בדרור מנסה להפריד בין שניים כשאחד מהם, הנראה מבוגר יותר, מחזיק בידו סכין די גדולה.

- רחלי שעיו:

בהודעתה מיום 2.6.21 מסרה העדה כי עמדה במרפסת ביתה והבחינה במשיב אוחז בסכין, בשמעון אוחז בפטיש ובדרור מנסה להפריד ביניהם. לדבריה, דרור אחז במשיב שהחזיק בסכין, הצמיד אותו לרכב כדי שיוריד את הסכין. שמעון אמר למשיב: "תוריד אם לא אני אשבור לך את הראש".

- הילה שעיו:

בהודעתה מיום 2.6.21 מסרה העדה כי שמעה את דרור צועק "תעזוב אותו", "תוריד את הפטיש" ואת שמעון אוחז באבן. השניים התעמתו ואז המשיב הוציא מהמכנסים סכין. שמעון צעק "יש לו סכין", ואז דרור הצמיד את המשיב לרכב והפטיש נפל מתחת לרכב. בשלב זה דרור נחתך ודם טפטף על רכב המאזדה.

- פנינה בית עדה:

בהודעתה מיום 9.6.21 מסרה העדה כי שמעה צעקות וירדה מהבנין בו היא מתגוררת לכיוון החניה שבין בניינים 16 ו-18. לדבריה, ראתה את שמעון רץ אחרי המשיב ואת שמעון על המשיב. לדבריה: "לדעתי הם אחת הידיים של שמעון היתה על הצוואר של חג'בי לא יודעת מה הוא עשה לו פשוט ראיתי את חג'בי לא נושם ואת שמעון מדמם".

- שאול עוזר:

בהודעתו מיום 1.6.21 מסר העד כי הבחין בשניים רבים ובדרור מנסה להפריד ביניהם. לדבריו לא אחד אולי היו אבנים אבל לא ראה אם זה סכין.



- משה שריי בבאנד:

בהודעתו מיום 28.5.21 מסר העד כי ראה שלושה אנשים צועקים, אחד מהם דרור שניסה להפריד בין שניים. הנדקר אחז בסכין גדולה ואמר לדרור "קח, קח". האחר צעק "תביא, תביא". לדבריו, דרור צעק: "שמעון לא, שמעון לא", "שמעון תעצור" אך לא ראה מה היה בכוונת שמעון לעשות.

9.10 מחוות דעת של המעבדה הביולוגית במשטרה אשר נערכה ביום 7.6.21 ומנתוני זיהוי DNA עולה כי בדם שנמצא על הרצפה בחצר הבניין ברחוב יגאל אלון 18 ועל גבי מכסה המנוע של רכב מאזדה נושא מ.ר. 91-891-29 נמצא DNA השייך לדרור.

עד כאן סקירת הראיות שהציגה המבקשת.

10. מתוך התשתית הראייתית עולה אירוע מתגלגל הכולל שלוש זירות התרחשות: הראשונה בעת מפגש אקראי בין המשיב לבין שמעון בשוק בפרדס כץ עובר לשעה 13:14; השנייה, בעת מפגש בין המשיב לבין שמעון בחצר בניין מגוריו של דרור ברחוב יגאל אלון 18 בבני ברק בין השעות 13:53 - 14:01; השלישית בתום מרדף שביצע שמעון אחר המשיב שהסתיים ברחבה הסמוכה לבניין ברחוב יגאל אלון 24 בבני ברק עובר לשעה 14:01.

אירועי התקיפה המתוארים בכתב האישום מתייחסים לזירת ההתרחשות השנייה, בחצר בניין מגוריו של דרור.

אין מחלוקת כי התשתית הראייתית הלכאורית מבססת את הנטען בכתב האישום ואין מחלוקת כי מעשי התקיפה שביצע המשיב בזירת ההתרחשות השלישית נעשו מתוך הגנה עצמית.

אלא שלטענת הסניגור יש בתשתית הראייתית לכתב האישום אינדיקציות לכך שמעשי התקיפה שנקט המשיב כלפי שמעון וכלפי דרור, בזירת ההתרחשות השנייה, באו אף הם כתגובה שנדרשה באופן מידי מצד המשיב על מנת להדוף סכנה מוחשית לפגיעה בגופו או בחייו. על פי טענה זו התשתית הראייתית הקיימת אינה יכולה לבסס סיכוי סביר להרשעת המשיב ויש למצוא בה כרסום משמעותי.

בחנתי, לפיכך, היתכנות ראייתית לטענה של הגנה עצמית, ואולם כפי שאפרט ואנמק להלן לא מצאתי כי קיימת כזו.

11. סעיף 34' לחוק העונשין קובע כי-

"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי כדי להדוף תקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו; ואולם, אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים".



סעיף 34טז' לחוק העונשין קובע כי-

"הוראות סעיפים 34, 34יא ו-34יב לא יחולו כאשר המעשה לא היה סביר בנסיבות הענין לשם מניעת הפגיעה".

נטל ההוכחה לקיומו של סייג ההגנה העצמית, ככל יתר הסייגים לאחריות פלילית, מוסדר בסעיפים 34ה' ו-34כב' (ב) לחוק העונשין.

סעיף 34ה' לחוק העונשין מורה כדלקמן:

"מלבד אם נאמר בחיקוק אחרת, חזקה על מעשה שנעשה בתנאים שאין בהם סייג לאחריות פלילית".

סעיף 34כב' (ב) לחוק העונשין קובע כך:

"התעורר ספק סביר שמא קיים סייג לאחריות פלילית, והספק לא הוסר, יחול הסייג".

12. טענה להגנה עצמית טעונה, אפוא, התקיימותם של שישה תנאים, וכך סוכמו הדברים בע"פ 4784/13 סומך נ' מדינת ישראל (18.2.16):

"כידוע, ששה תנאים נדרשים לשם הקמתו של סייג ההגנה העצמית, ואלו הם: ראשית, קיומה של תקיפה שלא כדין; שנית, קיומה של סכנה מוחשית לפגיעה בחייו, בחירותו בגופו או ברכושו, של האדם המתגונן או של זולתו; שלישית, מיידיות, דהיינו - "על ההגנה להתבצע רק מרגע שהמעשה דרוש באופן מיידי על מנת להדוף את התקיפה, ועליה להיפסק מרגע שלא נדרש עוד מעשה התגוננות על מנת להדוף את התקיפה" (עניין אלטגאוז, פסקה 13); רביעית, שהאדם המתגונן לא "הביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים"; חמישית, נדרשת פרופורציה, "יחס ראוי בין הנזק הצפוי מפעולת המגן לנזק הצפוי מן התקיפה" (שם); ששית, קיומה של נחיצות, קרי - טענת הגנה עצמית תקום לו לאדם רק כאשר לא היתה לו אפשרות להדוף את התקיפה בדרך אחרת, פחות פוגענית".

13. בחינת גרסתו של המשיב יחד עם הראיות הנוספות מעלה כי אין מדובר במי שנקלע לסיטואציה בה ניאלץ להתגונן, אלא במי ששש אלי קרב ויצא לקרב מתוך מניע של נקמה, בה חפץ לאחר שחש פגוע מקללות



שהשמיע שמעון כלפי אמו. על כוונתו של המשיב לפגוע בשמעון העידו אחותו של המשיב ושכניו. המשיב הכין עצמו לעימות עם שמעון מתוך כוונה לפגוע בשמעון, הכריז על כך בצעקות ברחוב, התקשר אל שמעון 11 פעמים והזמין אותו להתעמת עמו. המשיב מסר בעדותו כי לאחר פגישתו עם שמעון בשוק היה נתון "בעצבים" וב"אטרף", ואסף לידיו כלי נשק: פטיש, אבנים וסכין, אותה החביא מתחת לבגדיו. המשיב המתין לשמעון ברחבת בניין מגוריו כשהוא מצויד בכלי הנשק ובאבנים, ומשזה לא הגיע, עשה דרכו למקום בו שהה שמעון. המשיב הגיע אל שמעון, ומצאו מסתתר מאחורי דרור. על פי גרסת המשיב, שמעון עשה עצמו כמי שרוצה לתקוף אותו - "כאילו משחק אותה רוצה לתקוף אותי" ודרור "כאילו תופס אותו". עוד לדבריו, אמר המשיב לשמעון שיתרחק מדרור כי בכוונתו לתקוף אותו. עולה אפוא כי המשיב הביא בהתנהגותו הפסולה לתגרה בינו לבין שמעון, צפה מראש את התפתחות הדברים והיה מעוניין בהסלמה ובתקיפת שמעון. אין מדובר במי שהתקפה הפתיעה אותו ולא מתקיים על כן התנאי הרביעי הנמנה לעיל.

גם התנאים הנוספים אינם זוכים לאחיזה ראייתית בתשתית הלכאורית הקיימת, לפיה מעשיו של המשיב נושאים דווקא אופי התקפי ולא הגנתי.

מעדותו של המשיב ומעדותו של מוחמד חסן, אשר היה עד להתרחשות בין המשיב לבין שמעון בשוק, עולה כי היו ברשותו של שמעון אגרופן וסכין, אלא שעל פי גרסתו של המשיב ועדי ראייה נוספים להתרחשות בחצר ביתו של דרור, לא באלה עשה שמעון שימוש כלפי המשיב, אלא באבנים. המשיב מסר כי הוא הגיע אל שמעון ודרור בריצה כשבידו פטיש ואבנים. בגרסתו הראשונה לא טען כי הותקף על ידי שמעון ודרור באמצעות אגרופן וסכין. בגרסתו השנייה, במהלך השחזור, וגם בגרסתו השלישית, טען המשיב כי באותה זירה הייתה השלכת אבנים הדדית, ואילו הוא החזיק גם בפטיש ולאחר מכן שלף סכין. גרסתו של המשיב באשר לחפץ בו החזיק שמעון לא הייתה חד משמעית. אמנם טען כי שמעון אחז באגרופן ובסכין, אך לא טען כי אלה הונפו לעברו, וכשנשאל במהלך השחזור במה אחז שמעון השיב "לא יודע בדיוק". המשיב מסר כי שלף את הסכין על מנת להפתיע את שמעון ודרור, וכשזו בידו ניסה להסתער על שמעון "כדי להכניס לו אותה". מתוך גרסתו של המשיב עולה, אפוא, כי הוא היה זה ששלף סכין במהלך ההתרחשות, כגורם מפתיע, על מנת לייצר לעצמו יתרון יחסי מול שמעון שהשליך לעברו אבנים.

המשיב טען כי הסכין שהביא עמו **נותרה בידו בכל זמן ההתרחשות השנייה** ובעת שנמלט מהמקום. על פי גרסתו, שמעון נטל בידו את הסכין רק בזירת ההתרחשות השלישית, והוא הצליח להחזירה לידיו ולדקור באמצעותה את שמעון. עדותה של עדת הראייה אמה תהילה חזות לפיה ראתה את האדם שרדף אחר המשיב חוטף את הסכין מידי של דרור סותרת, אפוא, את גרסתו של המשיב לפיה הסכין נותרה בידו עד לזירת ההתרחשות השלישית. עדויותיהם של פנינה בת עדה ואברהם סגל מתייחסות לזירת ההתרחשות השלישית ואינן מסייעות לטענה להגנה עצמית בזירת ההתרחשות השנייה. עולה אם כן כי לאורך ההתרחשות בזירה השנייה, עד שהמשיב נמלט ממנה, היה הוא זה שאחז בסכין והפתיע את שמעון, כאשר האיום שריחף עליו הוא פגיעה מאבנים שהשליך עליו שמעון.

בהינתן כל אלה, אני סבור כי לא מתקיים בסיס ראייתי לכאורי לטענה כי המשיב הותקף על ידי שמעון באמצעות סכין ואגרופן ונדרש להגנה עצמית. התמונה הראייתית, הנשענת בעיקרה על גרסת המשיב, מלמדת שהמשיב לא חש מאוים משום סכנה מוחשית לגופו או לחייו עקב השלכת אבנים לעברו על ידי שמעון, אלא חפץ בתקיפת שמעון.



14. הסניגור טען כי הראיות הקיימות מלמדות לכל היותר על ניסיון לחבלה חמורה ואילו כתב האישום מייחס למשיב עבירה מוגמרת. אלא שראוי לעיין בסעיף 329 (א)(2) לחוק העונשין הקובע עבירה **מיוחדת** של ניסיון.

15. הסניגור טען עוד כי לא קיימות ראיות בדמות תיעוד רפואי אודות הפציעה שנפצע דרור. אלא שבעניין זה ראוי להפנות לגרסתו של המשיב מיום 8.6.21 לפיה דרור ניסה ליטול את הסכין מידי ובמהלך אותו ניסיון נחתך ולגרסתו של דרור לפיה דימם בעת שניסה להפריד בין השניים. כתמי דם שנמצאו בזירה- על הרצפה ועל גבי הרכב אשר על פי הראיות עליו נאבק דרור במשיב, נמצא DNA השייך לדרור.

סוף דבר

16. אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה במידה ובעוצמה מספקת המבססות סיכוי סביר להרשעתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וכי לא שוכנעתי בדבר כרסום ראיתי בשל היתכנות לסייג לאחריות פלילית משום הגנה עצמית.

17. נוכח המעשים המיוחסים למשיב המתאפיינים בתכנון, תעוזה, שימוש באלימות חמורה ובנשק קר במטרה להביא לתוצאות קטלניות, הרי שמתקיימת עילת מעצר משום מסוכנות בהתאם לסעיפים 21(א)(1)(ב) ו- 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. עברו הפלילי המכביד של המשיב, הכולל 13 הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות ומאסר מותנה בר הפעלה, מחזק את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

ניתנה היום, א' אלול תשפ"א, 09 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.